

Стрѣлчо.

Ой, ой! я виждь! ты ли си Фросинке?
какъ, какво си дошла да правишь тука?

Фросинка.

Каквото правя навсякадѣ: Бръкамъ ся въ нѣкои работицы, и правя добро на хората до колкото ми иде от-ръчки. На този свѣтъ, Стрѣлчо, всякъ единъ трѣба да тръси да ся препитава съ искусството си, а хора, като мене, отъ какво друго могатъ да чакатъ прехраната си, ако не отъ посредничества и отъ хитрость?

Стрѣлчо.

Да не бы да имашъ нѣкоя работица съ господарьтъ? . . .

Фросинка.

Такова нѣщо. Имамъ съ него една работица, за която надѣяся чи ще мя награди както трѣба.

Стрѣлчо.

Той ли? Бога ми, Фросинке, ты ще да си най хитрата жена, ако можешъ истъргна една само парица отъ рѣцѣтъ му. Парытъ тука сж твърдѣ сжко нѣщо.

Фросинка.

Има нѣкои работы, които не сж като другитѣ. Отъ тѣхъ чилѣкъ сѣ може да искара нѣщичко.

Стрѣлчо.

Да мя прощавашъ, амà не знаешъ какво